

**ระเบียบกระทรวงวัฒนธรรม
ว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑**

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ กำหนดให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอิทธิพลหรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมาตรา ๘๐ กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคี และการเรียนรู้ ปุจฉาภิวัตน์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานวัฒนธรรมของภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่น โดยการประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ทางวัฒนธรรม ในลักษณะของเครือข่ายการดำเนินงานที่มีพลัง เป็นองค์รวมและมีบูรณาการอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่มีความสมดุลยั่งยืน โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของท้องถิ่นเป็นสำคัญ รวมทั้งมีกฎระเบียบรองรับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับอย่างชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงวัฒนธรรมจึงวางระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วย สภาวัฒนธรรมไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป และให้สภาวัฒนธรรม ใช้ระเบียบนี้เป็นแนวทางในการจัดทำธรรมนูญ

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้

/ข้อ ๕...

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“สภาวัฒนธรรม”	หมายความว่า	สภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบนี้
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการบริหารของสภาวัฒนธรรม
“กรรมการ”	หมายความว่า	กรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม
“ประธาน”	หมายความว่า	ประธานสภาวัฒนธรรม
“เลขาธิการ”	หมายความว่า	เลขาธิการสภาวัฒนธรรม
“สมาชิก”	หมายความว่า	สมาชิกของสภาวัฒนธรรม
“ธรรมนูญ”	หมายความว่า	ธรรมนูญที่เป็นข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม
“สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรม”	หมายความว่า	หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นที่ตั้งสำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรม
“เครือข่ายวัฒนธรรม”	หมายความว่า	องค์กรภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรภาคธุรกิจ องค์กรภาควิชาการ และหรือองค์กรอื่น ๆ ที่เป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๖ ให้สภาวัฒนธรรมมีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรม ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

ข้อ ๗ สภาวัฒนธรรมประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า ๕ กลุ่ม ดังนี้

(๑) เครือข่ายภาครัฐ ได้แก่ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาครัฐที่เป็นองค์กรอิสระ หรือองค์กรภาครัฐในลักษณะอื่น ๆ ที่ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ

(๒) เครือข่ายภาคเอกชน ได้แก่ องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันจัดตั้งและดำเนินการตามกฎหมายและกฎระเบียบของราชการ เช่น สมาคม มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรการกุศล หรือองค์กรภาคเอกชนอื่น ๆ ที่ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ

/(๓) เครือข่าย...

(๓) เครือข่ายภาคชุมชน ได้แก่ องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันตามความสมัครใจและความถนัดของประชาชน นอกเหนือจากองค์กรตาม (๒) และดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชน กลุ่มประชาสังคม กลุ่มออมทรัพย์ ฯลฯ

(๔) เครือข่ายภาคธุรกิจ ได้แก่ องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของผู้ประกอบการทางธุรกิจต่าง ๆ เช่น บริษัท ห้างร้าน หรือร้านค้า สถานบริการ สถาบันการเงิน สหกรณ์ สหกรณ์และองค์กรธุรกิจอื่นๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ

(๕) เครือข่ายภาควิชาการ ได้แก่ สถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านศาสนา พิพิธภัณฑสถาน ศิลปกรรม ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ศูนย์วัฒนธรรม แหล่งเรียนรู้ กลุ่มภูมิปัญญา ท้องถิ่น กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการด้านต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ

ข้อ ๘ ในส่วนภูมิภาคให้มีสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับ ประกอบด้วย

(๑) สภาวัฒนธรรมภาค เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของสภาวัฒนธรรมจังหวัดในภูมิภาคนั้นๆ โดยให้มีเพียงภาคละ ๑ สภา การแบ่งภาคให้เป็นไปตามลักษณะพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นผู้กำหนด

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมและสภาวัฒนธรรมอำเภอ ที่มีอยู่ในจังหวัดนั้นๆ โดยให้มีเพียงจังหวัดละ ๑ สภา

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมและสภาวัฒนธรรมตำบล ที่มีอยู่ในอำเภอนั้นๆ โดยให้มีเพียงอำเภอละ ๑ สภา

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรม หรือผู้แทนจากกลุ่มภูมิปัญญาต่างๆ ที่มีอยู่ในตำบลนั้นๆ โดยให้มีเพียงตำบลละ ๑ สภา

(๕) การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่นๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ในเขตจังหวัด ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดพิจารณาให้มีการจัดตั้งได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๙ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้มีสภาวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ ดังนี้

(๑) สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมและสภาวัฒนธรรมเขต ในกรุงเทพมหานคร โดยให้มี ๖ กลุ่มเขต ทั้งนี้ ให้สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร มีฐานะเทียบเท่ากับสภาวัฒนธรรมภาค

(๒) สภาวัฒนธรรมกลุ่มเขต เป็นการรวมตัวกันของสภาวัฒนธรรมเขตต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น ๖ กลุ่มเขต ละ ๑ สภา ทั้งนี้ ให้สภาวัฒนธรรมกลุ่มเขตมีฐานะเทียบเท่าสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) สภาวัฒนธรรมเขต เป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของเครือข่ายวัฒนธรรมที่มีอยู่ในเขตนั้น ๆ โดยให้มีเพียงเขตละ ๑ สภา ทั้งนี้ให้สภาวัฒนธรรมเขตมีฐานะเทียบเท่าสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๔) การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่นๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) และ (๓) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครพิจารณาให้มีการจัดตั้งได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๐ ให้มีสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศโดยการจัดตั้งและดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับ มีหน้าที่ในการอนุรักษ์สืบทอด ส่งเสริมและประสานการดำเนินงานของกระทรวงวัฒนธรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรมโดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

(๔) ระดมทรัพยากร บุคลากรและสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ เผยแพร่ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

(๖) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

(๗) ดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จังหวัด กรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ

ข้อ ๑๒ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับจัดให้มีธรรมนูญสภาวัฒนธรรมของตนเองเพื่อใช้เป็นข้อบังคับในการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

ธรรมนูญตามวรรคแรก ต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติตามระเบียบนี้ และไม่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญของธรรมนูญไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้นี้

/(๑) ข้อ

(๑) ชื่อสภาวัฒนธรรม

(๒) บททั่วไป กล่าวถึงเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับสภาวัฒนธรรม เช่น หลักการ ความ เป็นมา ความสำคัญ ที่ตั้ง นิยามศัพท์สำคัญ ตราสัญลักษณ์ ฯลฯ

(๓) เครือข่ายวัฒนธรรม กล่าวถึงสถานภาพและเงื่อนไขผูกพันขององค์กร เช่น สภาวัฒนธรรมเป็นองค์กรเอกชนอาสาสมัคร จัดตั้งขึ้นตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน ให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานวัฒนธรรมในท้องถิ่น โดยคณะกรรมการ สมาชิก และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยินดีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่า ด้วย สภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นหลักในการดำเนินงาน

(๔) วัตถุประสงค์ กล่าวถึงเจตนารมณ์ที่สภาวัฒนธรรมมุ่งหวังดำเนินการให้ บรรลุผลสำเร็จ

(๕) สมาชิก กล่าวถึงคุณสมบัติของสมาชิก การเป็นสมาชิก ประเภทสมาชิก การเริ่มต้นและสิ้นสุดสมาชิกภาพ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก เป็นต้น

(๖) คณะกรรมการ กล่าวถึงคุณสมบัติ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง คราวละไม่เกิน ๓ ปี ไม่จำกัดวาระ ประเภทและจำนวนกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเครือข่ายใน สัดส่วนที่เท่ากัน อำนาจหน้าที่ การพ้นจากตำแหน่งและสิทธิของกรรมการ

(๗) การประชุม กล่าวถึงข้อกำหนด องค์กรประชุม วิธีการ และรูปแบบของการ ประชุมสภาวัฒนธรรม และการประชุมคณะกรรมการ

(๘) แนวทางการดำเนินงาน กล่าวถึงวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน รวมทั้งระบบและวิธีการบริหารจัดการของสภาวัฒนธรรม เช่น สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรม การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การเงินและบัญชี เป็นต้น

(๙) เบ็ดเตล็ด กล่าวถึงเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องกำหนดไว้เพื่อให้เป็นแนวทางหรือ เกิดความสะดวกและคล่องตัวในการบริหารจัดการหรือการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม เช่น การ แก้ไขธรรมนูญ เป็นต้น

(๑๐) บทเฉพาะกาล กล่าวถึงเรื่องที่ต้องการระบุไว้เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากมี ความจำเป็นหรือมีเงื่อนไขบางอย่าง

ข้อ ๑๓ สาระสำคัญของธรรมนูญ ตามข้อ ๑๒ ให้เป็นไป ดังนี้

(๑) ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอำเภอ ให้สอดคล้องกับธรรมนูญของสภา วัฒนธรรมจังหวัด ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมตำบล ให้สอดคล้องกับธรรมนูญของสภาวัฒนธรรม อำเภอ และธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมในระดับต่ำกว่าตำบล (ถ้ามี) ให้สอดคล้องกับสภา วัฒนธรรมตำบล

/(๒) ธรรมนูญ.....

(๒) ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกันตามหลักการใน (๑) โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ การจัดทำและแก้ไขธรรมนูญ

(๑) กระบวนการให้ได้มาซึ่งธรรมนูญให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด หรือหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกับผู้แทนองค์กรภาคีเป็นผู้ร่างธรรมนูญ โดยมีสาระสำคัญตามข้อ ๑๓ และไม่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ นำเสนอที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิกให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม จึงจะใช้บังคับได้

(๒) การแก้ไขธรรมนูญ ให้คณะกรรมการหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าหรือจำนวนตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญ เสนอขอแก้ไข และการแก้ไขดังกล่าวให้ที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิกพิจารณาตาม (๑)

ข้อ ๑๕ การได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม ให้ดำเนินการโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกัน โดยพิจารณาตามความเหมาะสมตามมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิกดังต่อไปนี้

(๑) โดยวิธีการเลือกตั้งจากสมาชิกสภาวัฒนธรรมตามที่มีชื่อในทะเบียนสมาชิกที่ถูกต้องตามธรรมนูญ

(๒) โดยวิธีการสรรหา ให้คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมเสนอชื่อผู้ที่สมควรเป็นกรรมการสรรหา ไม่เกิน ๕ คน ต่อประธานสภาวัฒนธรรมเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหากกรรมการสภาวัฒนธรรมชุดใหม่

(๓) โดยวิธีการตกลงกันด้วยการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกและสมาชิกให้สัตยาบันรับรอง เพื่อถือเป็นมติของที่ประชุม

ข้อ ๑๖ ให้วัฒนธรรมจังหวัดเป็นกรรมการและเลขาธิการของสภาวัฒนธรรมจังหวัด และเลขาธิการสภาวัฒนธรรมภาคที่สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรมภาคตั้งอยู่

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากวัฒนธรรมจังหวัดเป็นเลขาธิการสภาวัฒนธรรมอำเภอ หรือ คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม คัดเลือกจากผู้ที่เหมาะสมในท้องถิ่นเป็นเลขาธิการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

สำหรับสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกจากนั้นให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญ

ข้อ ๑๘ สภาวัฒนธรรมทุกระดับให้มีที่ตั้งสำนักงานเลขาธิการ ดังนี้

(๑) สภาวัฒนธรรมภาค ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดที่สภาวัฒนธรรมภาคตั้งอยู่ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการ

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงาน
เลขาธิการ

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ ให้คัดเลือกหน่วยงานทางวัฒนธรรมในอำเภอ เช่น
ศาสนสถาน โรงเรียน ศูนย์วัฒนธรรม เทศบาล เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการก็ได้

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล ให้คัดเลือกหน่วยงานทางวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศาสนสถาน
โรงเรียน เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการก็ได้

(๕) สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร สภาวัฒนธรรมกลุ่มเขต และสภาวัฒนธรรม
เขตในกรุงเทพมหานคร ให้หน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่เป็น
สำนักงานเลขาธิการ

สภาวัฒนธรรมใดที่มีความพร้อมด้านสถานที่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์
และการบริหารจัดการ มีความประสงค์จะให้หน่วยงานอื่นทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการให้เป็น
ศูนย์กลางของสภาวัฒนธรรมนั้น

สภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ให้คัดเลือกหน่วยงานในท้องถิ่นทำหน้าที่เป็น
สำนักงานเลขาธิการสภาวัฒนธรรมได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๙ การบริหารจัดการและการดำเนินงานต่างๆ ของคณะกรรมการ ให้เป็นไป
ตามธรรมนูญ

การรับ-จ่ายเงินสภาวัฒนธรรมให้มีการจัดทำบัญชีรับ - จ่าย และมีใบสำคัญรับเงิน
หรือหลักฐานอื่นใดที่สามารถตรวจสอบได้ สำหรับอำนาจการอนุมัติจ่ายเงินให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้
ในธรรมนูญและไม่ขัดต่อระเบียบการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานที่เป็นผู้ให้สนับสนุน

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อติดตามผลการ
ดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง โดยให้สมาชิกมีส่วนร่วมเป็นอนุกรรมการ
ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของคณะอนุกรรมการ และให้รายงานผลการติดตามประเมินผลดังกล่าวต่อ
สภาวัฒนธรรม หรือองค์กรที่สนับสนุนทุนในการดำเนินงานและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม
แห่งชาติ ดังนี้

(๑) ครั้งที่ ๑ รายงานผลการดำเนินงานระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม
โดยรายงานภายในเดือนเมษายน ทุกปี

(๒) ครั้งที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน
โดยรายงานภายในเดือนตุลาคมทุกปี

(๓) ให้จัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงานประจำปี โดยอาจจัดทำเป็นชุดเอกสารหรือรูปเล่มมีสื่อข้อมูลประกอบ เช่น ภาพถ่าย สำเนาเอกสาร เทป แถบบันทึกภาพและเสียง การบริหารจัดการงบประมาณตามวรรคแรก หากเป็นงบประมาณจากองค์กรภาครัฐให้ถือปฏิบัติตามวิธีการบริหารงบประมาณของส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ ส่วนงบประมาณอื่นๆ ที่ไม่มีระเบียบกำหนดไว้ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่ระบุไว้ในธรรมนูญ

ข้อ ๒๑ การรับรองการได้มาของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘ (๑) (๒) และข้อ ๙(๑) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี การประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘(๑) (๒) และข้อ ๙ (๑) ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

การรับรองการได้มาของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘ (๓) (๔) และ (๕) และข้อ ๙(๒) และ (๓) ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขตแล้วแต่กรณี การประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตามข้อ ๘ (๓) (๔) และ (๕) และข้อ ๙ (๒) และ (๓) ให้เป็นอำนาจของประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดหรือประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมที่มีอยู่ก่อนประกาศใช้ระเบียบนี้ และยังไม่ครบวาระการดำรงตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระในการดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดในธรรมนูญ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม